

Zondaggroep II - 12 November 1961

Goeden morgen vrienden.

Ja, ik zou vanmorgen dan weer graag een klein beetje willen babbelen over

DE VERSCHILLENDE INVLOEDEN, KRACHTEN EN WAT ER ZO MEER ROND U IS

Zoals u waarschijnlijk reeds gemerkt hebt, hebben we de laatste tijd de nadruk steeds sterker moeten leggen op harmonie. Dat heeft zijn redenen. Wanneer je op het ogenblik de verhoudingen beziet die er toestaan tussen de kosmos, bepaalde grote planeetgeesten en de wereld, dan moet je wel tot de conclusie komen dat er eigenlijk zeer veel spanningen zijn, die helemaal te wijten zijn aan de mens zelf. Dat is heel begrijpelijk, want als je een mens ziet, is hij altijd wat traag. Ja, misschien niet in zijn daden, maar dan toch in ieder geval wel in zijn gewoonten en hij past zich moeilijk aan bij een verandering van werking en van invloeden.

Nu is op het ogenblik de kwestie zo, dat Saturnus en Jupiter en ook Neptunus een grote invloed aan het uitoefenen zijn op deze wereld. Dat zijn vlagen, dat gaat wel weer voorbij; dat duurt zo een week, anderhalve week ongeveer, dan kunt u weer zeggen, dat het afgelopen is. Maar juist omdat deze weken, deze tijd dus, een aardige demonstratie is van hetgeen u in de komende jaren meer en meer te wachten staat, (een optimistisch geluid tussen twee haakjes zevenenvijftig megaton) zou ik u er graag wat meer over vertellen.

Wanneer we een planeetgeest proberen af te schatten en zijn invloed dan doen we dat onwillekeurig op basis van hetgeen de astrologie ons leert en daarmee maken we een grote vergissing, want kun je een bepaalde kracht een bepaald wezen vastleggen aan definitieve eigenschappen, terwijl dat wezen zelf leeft in een gemeenschap? Kun je van een mens aannemen, dat, als hij vandaag pap eet, hij alle dagen pap eet?

Toch doet men dat heel rustig t.o.v. een overigens zeer belangrijke en grote geest als b.v. die van Neptunus, Uranus, Jupiter. Men neemt maar aan, dat ze eeuwen lang precies dezelfde zullen blijven, en dat kan niet. Wanneer er nu op het ogenblik de invloed komt van Aquarius, dan is dat zo ongeveer als een wisseling in een staat, dus in plaats van de Labour zijn nu de conservatieven weer aan de regering. Hier in Nederland kun je dat nooit zeggen, want hier is nooit een sterke regeringswisseling. Hier is het alleen de kwestie wie een beetje meer voordeel heeft bij een bepaalde koehandel, maar dit is een absolute wisseling van regime. Daardoor wordt de hele tendens anders. En nu weten we ook wel wanneer u belastingvermindering krijgt, gaat u neer uitgeven. Wanneer u zwaardere belastingen moet betalen, dan gaat u meer kankeren en u kunt minder uitgeven. Al die dingen werken dus ook in op die planeetgeesten en wanneer Aquarius komt en hij stelt een veel vrijere, maar ook een veel scherpere en veel hardere leer, dan vloeit daaruit logisch voort, dat de inwerking van planeten en planeetgeesten eveneens harder wordt, scherper, gedefinieerder.

Ik noem de invloeden van heden juist, omdat ze een typisch voorbeeld zijn van de samenwerking, Neptunus is een geheimzinnige planeet. Hij is eigenlijk zo'n beetje mysterieus. Hij brengt aan de ene kant grote inspiraties, geestelijke krachten, zo leert men. Aan de andere kant brengt hij wisselvalligheden. Maar zijn achtergrond is esoterisch d.w.z. afstemming, waarbij Neptunus een rol speelt, moet zijn: innerlijk. Alle innerlijke verwerkelijking wordt door deze kracht bevorderd en let wel, onder de groeiende invloed van Aquarius met steeds grotere vrijheid. Wanneer de innerlijke kracht een grotere vrijheid krijgt, heeft zij grotere verwerkelijkingmogelijkheid, dat zult u begrijpen. Dus meer wat in de mens zit komt naar buiten toe, ongeacht de uiterlijke remmen.

Maar het kan wel eens niet in orde zijn en nu hebben we daar die goede oude Jupiter zitten. Die zit heel waardig te kijken misschien, maar hij is in zichzelf toch eigenlijk wel een beetje een heersertje en een rechtertje. Tot nu toe was hij, hoe moeten we zeggen, ver, zoals eens zijn naamgenoot op de Olympus de mensen ook tamelijk ver scheen, maar hij is gerechtigheid. Hij is oordeel, hij is een zekere gestrengheid, maar ook wijsheid. Wanneer dit scherp tot uiting komt, dan betekent dit dat de consequenties van je daden veel dichterbij komen te liggen.

Oorzaak en gevolg volgen elkander in deze dagen scherper en meer kenbaar op. Het is onmogelijk om aan te nemen, dat in deze dagen een daad kan worden gesteld, die over driehonderd jaar pas een gevolg heeft. Dat heeft hij nu en wat Saturnus, over het algemeen nu meer is, met harde consequenties, niet direct bekend als een lieve jongen, zouden we kunnen vergelijken met een soort Officier van Justitie, een aanklager, een beulsknecht en een beul en alles tegelijk, Hij heeft n.l. de invloed en zeer scherp, vooral op stoffelijk aspect, de nadruk te leggen en oorzaak en gevolg te definiëren.

Ik hoop, dat u me kunt volgen en dat het u interesseert. Dan mag gezegd worden, dat in de komende dagen, dat geldt nu voorlopig dus voor hooguit tien dagen nog, zeer sterk rekening moet worden gehouden met een veruiterlijking van innerlijke waarden, die scherper dan voorheen aan de praktijk getoetst wordt, waaruit zeker wijsheid kan voortkomen, maar die boven alles een direct kenbare en als het niet goed is zelfs pijnlijke consequentie voor het ik met zich brengt.

Er is geen tijd meer voor halfheden. Die invloed gaat voorbij natuurlijk, ze komt weer terug ongeveer, wanneer is het? 8 en 9 februari, wanneer ze dus na het affluwen van een andere beroering, een bijna veertig dagen regeert. Het is alleen maar een voorbeeld.

Wanneer we nu rekening houden dus met het feit, dat deze scherp gedefinieerde werking op aarde kenbaar wordt, moet en we ons wel eens heel goed afvragen wat dat kan betekenen voor mensen die in de stof leven? Wat dit betekenen kan voor uw geestelijk leven?

En dan ga ik het maar heel eenvoudig opsommen. In de eerste plaats: U zult in deze dagen met het verleden vaak moeten afrekenen. Alles wat in het verleden zich heeft opgestapeld, kan in dagen als deze op u af komen stormen en dan staat u voor de vraag: Schrijf ik het af, of neem ik een nieuw besluit? Ik kan niet anders doen? Wat u niet besluit dus, brengt consequenties met zich mee, die u moet aanvaarden, daar kunt u niet meer onder uit en wanneer u in deze dagen de mogelijkheid hebt om uw eigen richting dus te bepalen en de gevolgen daarvan te aanvaarden, wanneer u het niet doet, dan heeft u iets aanvaard en bent u daaraan gebonden voor een komende periode.

Dat is eigenlijk heel eenvoudig en heel begrijpelijk, maar niet voor iedereen even prettig, want het is zo prettig als je altijd iets kunt uitstellen even, als je even kunt wachten. Welke harmonieën zijn op het ogenblik de meest raadzaam? Wel, in de eerste plaats zou ik graag de nadruk gelegd zien, onder omstandigheden als deze dus, op de innerlijke mens. Die innerlijke mens heeft in zich een zekere basis gevormd. U hebt in uzelf een bepaald geloof en een bepaald denken en van daaruit bouwt u op naar een nieuw bestaan, naar een nieuwe sfeer, een nieuw bewustzijn. Maar dat oude is zo prettig weet u. Het is zo buitengewoon gezellig als je regelmatig op Zondagmorgen een klein beetje geestelijke wijsheid krijgt en wanneer je dan kunt zeggen: "Nou heb ik voor de week mijn portie weer te pakken." Ja, dat dacht u. Dat gaat niet meer. U kunt niet meer zeggen: "Ik schuif het opzij." U kunt of actief in uzelf verwerken en blijvend actief in uzelf uiten, of het wordt nutteloos. Het wordt in plaats van een verheffing een storing.

U moet zich afstellen op een innerlijke vernieuwing. Een innerlijke vernieuwing moet uitgaan van het prijsgeven van elk principe dat op dit moment niet meer redelijk bruikbaar en hanteerbaar is. Dat betekent een aanpassen van je ik aan de werkelijke toestand en niet aan iets wat je graag zou willen. Dat betekent een overgaan a.h.w. tot een innerlijk leven en streven, waarbij je eigen persoonlijkheid, je eigen wezen en de mogelijkheden die je daarin ziet en die je daarin wilt verwerklijken, de hoofdrol spelen, verder telt niets in die dagen. Dan kun je wat bereiken.

Stoffelijk is dat precies zo. De mogelijkheid om nog eens heerlijk er omheen te praten, om bijwijze van spreken in jezelf ook nog eens 37 kamercommissies te benoemen, in de hoop dat het nog 37 jaar duurt voordat het eerste rapport op tafel komt zodat het eerste besluit over drie eeuwen genomen wordt, afgelopen. Het gaat niet meer.

Wanneer u stoffelijk op het ogenblik iets doet, moet u eens opletten, u zult ontdekken, dat de consequenties daaraan. verbonden, onmiddellijk kenbaar zijn. Wanneer u in deze dagen geestelijk of stoffelijk iets doet waarvan u zelf zegt "dit is verkeerd" dan zit u, zoals dat zo populair wordt uitgedrukt, binnen deze periode van tien dagen nog, enigszins in de puree. Dan gaat u al zien, wat de gevolgen zijn. Dat u een hele tijd hebt gedacht: Dat kan niet, of dat wil

ik niet, of dat is onmogelijk, naar waarvan u innerlijk voelt dat is goed, dat is juist, dat wordt nu juist op de proef gesteld, dit moet nu verwerkelijkt worden.

Nu zult u zeggen; Ja, maar dan heb ik zoveel te doen. Dat dacht u, want we hebben daarbij onze Officier van Justitie, beulsknecht, enz., enz., die op zijn beurt zegt: "Ik reguleer, ik leg de wet." Dingen die u zouwt willen en die op dit ogenblik niet goed of niet mogelijk zijn vanuit het totale kader van leven, de totaal invloed, worden onmogelijk gemaakt. U kunt niet, er komt iets tussen. Als u vandaag de dag denkt dat het goed is om, noem maar wat op, een kerk te gaan of een schouwburg, een bezoek te maken of u eens een tijdje in eenzaamheid terug te trekken en het past niet, dan wordt u dit door de omstandigheden onmogelijk gemaakt. De omstandigheden reguleren op het ogenblik, wat u feitelijk tot stand kunt brengen, maar u moet uitgaan van een directe besluitvaardigheid en een vernieuwing in uzelf. Tot zover begrepen?

Nu, dan gaan we eens over naar artikel 2 van de ochtendlijke lezing: "Er zijn krachten, ja, hoe moet ik die noemen? Ik kan u wel zeggen Messiaanse krachten, of verlossende krachten, maar dan krijgt u misschien weer zo'n erg kerks idee en dat is toch niet de bedoeling.

Laat ik het zo zeggen: Er zijn krachten die vrij maken. Het is in deze dagen mogelijk om het oude achter je te laten. "Wat geweest is, is voorbij. Wie nu op dit moment aanvaardt wat in de nieuwe tijd ligt, kan een vernieuwing doormaken, mits dat niet alleen op een zuiver persoonlijke basis gaat. U zult zeggen: He, wat flauw, ik zou nu net zo graag voor mezelf opnieuw beginnen." Ik kan er ook niets aan doen, dat ligt nu eenmaal weer in de harmonieën die rond u ontstaan.

Die periode van, laat ons zeggen, verlossing, als het woord verkeerd is mag u het zeggen, hoor die kunnen we rekenen te liggen zo ongeveer, nu laten we er eens een gooi naar wagen, 15 Januari tot 15, 21 Juni. Een tamelijk lange periode. In die tijd is het mogelijk om je los te maken van alles wat je in het verleden heeft gebonden. Het is mogelijk om oude ziekten, oude lasten achter te laten, maar ook om oude gebreken te overwinnen. Het is de tijd waarin onnut geworden deugden opzij kunnen worden gezet en vervangen door betere. Het is een tijd voer innerlijke schoonmaak, om het zo eens te noemen.

De vrijmaking, die hierin ligt, komt uit Aquarius, maar ze wordt vreemd genoeg door praktisch alle planeten versterkt. Het hele kader dat hier rond de zon zit werkt er aan mee en de zon zelf geeft er ook zijn levende krachten aan. Hij manifesteert dit ook sterk.

Dat is natuurlijk een kwestie van veel rommel. Een man in de schoonmaak die weet dat hij van de rommel niet meer weet waar zijn eigen rommel gebleven is, nietwaar, terwijl een vrouw weet dat schoonmaak is het veroorzaken van een wanorde in de hoop daaruit eens orde te creëren. Dus zo ongeveer is deze tijd dan.

U hebt waarschijnlijk in uzelf een zeker angst b.v., een reeks van begeerten waarvan u zegt ze zijn onmogelijk, een reeks van problemen, stoffelijk en misschien ook esoterisch, waarvan u zegt: "Die kan ik niet overwinnen," Dan begint dus nu een tijd aan te breken, dat al deze dingen opgeruimd kunnen worden. Wat niet past in je leven, mag je opzij zetten. En daar bedoel ik niet mee natuurlijk dat je eens eventjes alle menselijke waarden weg gaat gooien. Een mens blijft mens en blijft verantwoordelijk als mens, maar je zit soms met een vraag.

Laten we nu eens zeggen een mens heeft jarenlang gezegd: "Ja, maar wat is nu eigenlijk God?" en dan kom je ineens tot de ontdekking, dat je het wel opzij kunt zetten, want wat God is interesseert je niet, als Hij er maar is. En je hebt een hele tijd gezeten, ja, noem eens een voorbeeld: "Jonge, jonge, als ik maar geen kanker, geen t.b.x. heb en wanneer mijn hart het nu maar houdt." En als je nu goed na gaat rekenen, dan blijkt ineens in deze periode dat het, of te genezen is, of dat je, wat ook mogelijk is, uiteindelijk van die dingen jezelf wat ingebeeld hebt. Het is de tijd, dat je vrij kunt komen van die dingen. Die vrijheid heb je hard nodig, want stel je nu eens voor, dat je dus in een tijd van absoluut nieuwe invloeden, blijft vasthouden aan het oude. Dan kun je nooit in harmonie komen met de heersende krachten. En nu kunt u wel zeggen: "Ja, maar als wij in harmonie zijn met God, dan is het goed," maar in harmonie zijn met God, dat wil ook zeggen dat je je aan de goddelijke wetten zoals die uitgedrukt zijn in de grote persoonlijkheden die Hij als regeerder in de ruimte zet b.v. voor mensheid en sfeer, onderwerpt.

Je kunt wel zeggen: "Ik ben trouw aan de Koningin, maar elke politiecommissaris sla ik op zijn gezicht," maar dan komt u in wat men noemt de bajes, de nor. En zo gaat het precies hetzelfde wanneer u zegt: "Ik wil God dienen, maar ik houd me vast aan wat van mij is". Want in dat geval strijdt u direct tegen de heersende invloed en dan kan het niet anders of u moet afgezonderd worden, geïsoleerd. Dan wordt u, ik wil niet zeggen, doodgemaakt, dat is gekheid, trouwens dat kan niet eens, want als je hier klaar bent met de rommel dan kun je bij ons weer verder beginnen, maar ja, geïsoleerd, je hebt geen contact meer.

Wie geen contact meer heeft, die is eigenlijk veel erger dan dood, die zit in een soort gevangenis. Je moet je kunnen openstellen voor de kracht, die regeert. Alleen in overeenstemming met de regerende kracht, harmonisch met de nu bestaande werkingen, die toch ook een uiting zijn van de goddelijke wil kun je het goddelijke bereiken, kun je de invloed van het goddelijke direct ondergaan.

Nu begrijpt u misschien waarom die nadruk zo sterk op de harmonie heeft gelegen in de laatste tijd en in de toekomst liggen zal. Wat heb je er eigenlijk aan, wanneer je volkomen perfect en goed bent en je hebt geen deel aan het leven? U doet alles voor iedereen, u bent buitengewoon wijs, u bent verstandig, u bent goed, u werkt voor iedereen, u geeft iedereen uw krachten en uw tijd en wat erbij hoort, maar geen contact. Dan kunt u niemand benaderen, u kunt niet wijzer worden, er kan niets zijn.

En dat is een periode dat geestelijke groei een van de behoeften, een van de noodzaken en een van de grootste mogelijkheden is voor de mens en voor elke geest in de vorm kennen de sfeer. U begrijpt wel, dat is onmogelijk, he, dat kun je niet opzij gooien, dus: harmonie is noodzakelijk.

En nu mag ik even gaan overschakelen op de uitdrukking, die er is gegeven aan deze harmonie. Ja, als u zegt het interesseert me niet, dan wil ik graag een andere spreker aan het woord laten, begrijp me wel. Nu, dan moet u eens goed luisteren.

Nu weten we allemaal er is een wereldmeester, die geeft een hele hoop mooie leringen, fantastisch en er is werk van de witte broederschap en die doen van alles met buitengewone wijsheid, fantastisch, maar wat wij nodig hebben, dat is een eenvoudig begrip van het innerlijk leven en de wereld. Dat lijkt mij tenminste en dat ga ik nu eens in mijn eigen woorden vertellen.

Nu heeft u natuurlijk wel pech dat het preektoontje er een beetje aan ontbreekt. Ik zou misschien ook Broeders en Zusters, kunnen gaan zalven, maar ik weet het niet, dan voel ik me zo echt een apotheker in geestelijke middelen, dat ligt me niet.

In deze tijd is samenwerking en actieve samenwerking een grote noodzaak. Elke mens op zichzelf schiet tekort, op het ene terrein, op het andere. Je moet voortdurend van elkander leren. Je moet voortdurend elkander helpen en de hulp van anderen weten te aanvaarden. Samenwerking wordt eens temeer noodzakelijk omdat je, veelal door je eigen voeroordelen, een beetje uitgerangeerd bent. Je hebt b.v. ideeën, nou ja, ik ben te oud voor dit of voor dat. O, ik ben daar te jong voor. Het is mijn stand niet. Ja, maar dat kan men toch niet doen en dat hoort niet en zo ga je maar door. Kortom de mens heeft zichzelf ingemetseld in allerhande beperkingen. Wat heb je er aan? Een beperking, die uit jezelf voortkomt, wordt direct aanvaard, maar geen beperking die eigenlijk maar een kunstje is, een soort goocheltrucje om jezelf een aanvaardbaar beeld te projecteren in de wereld.

Als je met een samenwerking begint, kun je dat nooit doen op basis van wat je niet werkelijk bent. Daarom is de eerste noodzaak in deze dagen, dat de mens waarlijk zichzelf probeert te zijn. Dat wil nu niet zeggen dat, als je weet dat je eigenlijk lui, leugenachtig en dom bent, dat je tegen iedereen zegt, ik ben lui, leugenachtig en dom, maar wanneer je met die mens in aanraking komt, wanneer je met de geest in contact komt, dan hou je daar rekening mee. Dan zeg je: "Kijk eens, ik ben lui, leugenachtig en dom." (nu ja, ik neem juist een paar dingen, die u natuurlijk van uzelf niet zo gauw zult zeggen, of ze waar zijn of niet, daar moet u zelf over oordelen), ik ben dom en daarom moet ik iemand gaan zoeken, die mij wijsheid geeft.

Ik ben lui, dus ik moet mijzelf overwinnen tot activiteit en ik moet daarom mijn activiteiten zó richten dat ik meegesleurd kan worden in de activiteit van anderen. Als ik al lui ben dan moet ik niet naar mensen toegaan, die het op hun gemakje doen en niet geesten, die erg

bedachtzaam zijn, dan heb ik wat van het onstuimige en stormachtige nodig, dat mij meevoert. Dat moet ik zoeken.

En wanneer ik leugenachtig ben, dan weet ik voor mezelf dat ik altijd verhaaltjes vertel. Of ze dat nu geloven of niet, dat is niet erg, maar wanneer ik dat nu voor mezelf weet, dan zal ik steeds weer alles wat ik beweer en zeg, hetzij in de samenwerking en harmonie, hetzij tegenover mezelf, controleren en wanneer ik ontdek dat het niet waar is, wat ik heb gezegd, dan zal ik er rekening mee houden. Ik zal het proberen te corrigeren om zo tenminste een samenhang te krijgen.

Nu is een samenwerking met mens en met geest natuurlijk altijd weer gebonden aan beperkingen en aangezien we nu niet in staat zijn om in harmonie te zijn met het volmaakte zonder meer en daarmee actief samen te werken, zullen we het met minder moeten stellen.

En ieder dient in deze dagen te kiezen in welke richting hij of zij wil streven. Nu moet je niet zeggen: "Ja, dat zal ik later wel eens doen, eerst eens kijken wat ik kan." Nee, nu kiezen. Nu zeggen, daar voel ik harmonie mee, daar kan ik samenwerken, met deze mensen, maar ook met deze geestelijke krachten, met deze ideeën voel ik mij verwant. Doordat u die keuze maakt, gaat u uw eigen persoonlijkheid richten en het richten van die persoonlijkheid is van groot belang, want er zijn natuurlijk een groot aantal engelen, die hebben niets met de planeten te maken hoor, begrijp me wel, laten we maar zeggen engelen of aartsengelen of hoe u ze noemen wilt, dus grote krachten, die weer juist op geestelijk terrein wijsheid en leiding geven. Daarin kun je a.h.w. een zekere wereldharmonie verwerven.

Door nu een definitieve keuze te doen in deze dagen dus, verkrijgt u met de groep waar u mee samenwerkt, de directe leiding van zo'n grote geest en of dat nu A is of E of E, dat is van weinig belang. U heeft leiding, d.w.z. u hebt een zeker houvast, een innerlijk houvast. Hoe meer u door uw eigen denken, uw werken en uw activiteiten die harmonie vergroot, gezamenlijk met anderen, hoe meer er rond u een groep ontstaat waarin dus de principiën, de wijsheid, de kracht van juist die bepaalde grootmacht, van die engel, tot uiting komen. Het is mogelijk om, laten we eenvoudigheidshalve zeggen, zo'n kleine dertig verschillende groepen op aarde te zien, die elk voor zich in harmonie zijn met anderen, een zuivere tegenstelling vormen tot de activiteiten van andere groepen, maar gelijktijdig ook weer daardoor het mogelijk maken dat er een soort bouwwerk tot stand komt, een soort raster.

Je kunt de mensheid, zoals die op het ogenblik bestaat, met al zijn verschillende trappen van incarnatie, van bewustzijn, van wijsheid, nu eenmaal niet onder een grootste gemene deler onderbrengen zonder heel erg gemeen te worden, het grootste gedeelte van de mensheid misdeeld te zien en er geestelijk en ook stoffelijk een potje van te maken. Een welvaartsstaat voor iedereen, geestelijk of stoffelijk, is nu eenmaal onmogelijk. Maar we kunnen wel komen tot een juiste taakverdeling, een juiste definitie. Elke groep met zijn eigen bewustzijn, heeft harmonische mogelijkheden. Die kan dus leiding krijgen van een grote geestelijke kracht, gelijkwaardig aan al die andere krachten, die precies in staat is om te zorgen dat deze groep voor zich en ook volgens de regerende heerser dus, Aquarius het beste doet zonder daarmee ook maar iemand anders te schaden.

Daar is een lage groep, hier is een hoge groep. Die hoge groep wordt ook zó gericht, dat zij aan de lage groep steun geeft, dat zij uit het lagere voeding krijgt, kortom, dat ook zij werkelijk georganiseerd zijn naar het grote systeem.

Nu heb ik iets gezegd en dat moet ik natuurlijk weer verklaren, want anders blijft het onduidelijk. Ik steek mezelf wel in de nesten om te pogen heel erg duidelijk te zijn merk ik, maar dat geeft niet. Dan moet u eens zo denken: God zelf is geopenbaard in tegenstellingen, dat weten we. In die tegenstellingen komen zeer veel verschillende aspecten tot uiting. Eenvoudigheidshalve brengen we die terug tot de drie-eenheid, die weer op verschillende vlakken gereproduceerd wordt en dan nemen we aan, dat er dus één grote alomvattende drie-eenheid is, omvattende 33 trappen, die elk op zich een drie-eenheid inhouden. Sommigen zeggen 32, sommigen zeggen 33, dat doet er eigenlijk minder toe,

Een groot aantal verschillende groepen dus, maar elke groep is direct een afleiding van de voorgaande en gelijktijdig de basis waarop de ontwikkeling van die voorgaande groep ligt. Zo is die hele schepping ingedeeld, dat in het geheel, het diepste duister tot het hoogste licht, volledig en volmaakt geuit is. Elke tussenfase, elke trap is geopenbaard is aanwezig, en dat

zijn allemaal kosmische krachten, dus daar hebben wij niets mee. te maken hoor. Wij kunnen ons langs die krachten bewegen, dat is voor ons vaak een soort ladder die we beklimmen, maar ze zijn er. Er zijn dus vaste steunpunten.

Wanneer er nu een aantal mensen, op punt A zijn en een aantal mensen op punt B, dan kunnen ze elkander het stijgen mogelijk maken a.h.w. Ze kunnen ook gedisorganiseerd zijn, disharmonisch zijn. Dan krijg je het eigenaardige, dat zij die boven staan, degenen die beneden zijn terugtrappen, of ze willen of niet, naar beneden, dat degenen die beneden zijn de anderen het stijgen onmogelijk maken. We krijgen een verhouding van strijd. Die strijd ligt dus niet in het kosmisch raster zelf, maar is degenen die zich via dit kosmische raster naar de volmaaktheid bewegen. die hun eigen plaats gaan innemen in de schepping. Kunt u het volgen wat ik bedoel? Ja. Nou, dan zult u wel begrijpen, dat op die wereld dus elke groep die in juiste harmonie is met de voor haar regerende factor, die dan weer een soort drie-eenheid is, op de juiste manier ook een steun betekent voor elke voor elke groep die reeds boven haar is, maar gelijktijdig een hulp, een soort zuiging naar boven toe voor elke groep die nog beneden is.

Dan zijn er verschillen en er blijven tegenstellingen, maar door die manier van samenwerken is er toch een vredige wereld, want omdat een ieder steeds verder komen kan, is het niet noodzakelijk om streven b.v. te uiten in geweld, of in verwerping of in haat. Er kan een harmonie blijven.

In Aquarius moet dit systeem eigenlijk worden toegepast. Het is net als met het Christendom, het is een verduveld mooie leer, maar zoiets is hard, ik bedoel voor sentiment is geen plaats.

Al vindt u Pietje Jansen nu nog zo aardig, als hij hoort bij de groep G en u hoort bij groep B, dan moet u niet denken, dat u kunt samenwerken. Hij kan alleen in zijn eigen groep werken en u alleen in uw eigene, maar misschien kunt u door de verhouding van die groepen hem helpen en kan hij voor u een steun zijn. Dat wel. Dus je hebt niet de kans om dan zo heerlijk te gaan, ik zou haast willen zeggen; zwetsen over zieleverwantschappen en zo, want dat valt een beetje weg. Er is liefde, er is kosmische samenwerking, maar die kan alleen gevonden worden op basis van harmonie. Die harmonie kan alleen ontstaan, wanneer ieder op zijn eigen plaats en volgens zijn eigen fase van ontwikkeling, werkt zonder door anderen teruggetrapt te worden, zonder anderen terug te trappen.

Nu ja, ik mag niet te lang meer praten merk ik, ik ben al een tijd aan het woord. Als u nu begrijpt dus wat ik bedoel met dit kosmisch rooster, dan kunt u ook misschien weer begrijpen, waarom het zo belangrijk is, dat u een juiste harmonie vindt en dat u die in waarheid vindt. Het is belangrijker op het ogenblik om in waarheid te behoren tot je eigen groep, al zou die ook veel lager zijn dan wat je eigenlijk ambieert, dan om kunstmatig jezelf aan een hogere groep toe te voegen, waar je niet in past, want dan word je toch terug gestoten. Dan ontstaat er strijd. Je betekent voor anderen een belemmering en voor jezelf ben je eveneens euvel. Maar behoor je tot een dergelijke groep, dan heb je niet alleen de leiding van de kosmische kracht, nee, je hebt ook het voordeel, het vermogen daaruit en alles wat niet hoort bij hetgeen binnen die kosmische kracht noodzakelijk is, kan wegvallen; omdat het niet meer noodzakelijk is, valt het weg. Het overbodige is een creatie van de mens, niet van God,

Daarom kan ik heel rustig zeggen: Kijk eens, wanneer je nu ziek bent en het past niet bij de fase van ontwikkeling, waarin je je bevindt, dan valt het weg. Wanneer je rijk bent en het past niet bij de fase van ontwikkeling, nu maak je borst maar nat, want dan ben je zo je eentjes kwijt. Alles wordt teruggebracht tot zijn essentiële waarde. Binnen die essentiële waarde is er een maximum van vrijheid. Binnen je eigen groep, ben je volledig vrij en ongebonden. De enige band, die voor jou bestaat, is de wet, de inhoud van jouw groep. De enige verantwoordelijkheid is de verantwoordelijkheid, die binnen die groep bestaat. De geestelijke kracht waarmee je harmonisch bent, is je heerser.

Om zo te kunnen leven, moet je natuurlijk afstand doen van een hele hoop dingen. De invloeden van deze dagen maken dat gemakkelijk, want u wordt steeds meer voor een beslissing gesteld. U moet A of B zeggen en dan bent u misschien onnodig obstinaat en rond u zijn een hele hoop mensen eveneens onnodig obstinaat, dat weet ik wel, maar dat is maar een bijkomstigheid, want niet iedereen wordt graag gedwongen tot activiteit als hij liever blijft zitten, niet iedereen geeft graag toe dat hij fouten heeft, terwijl hij zich tóch als een paragon van volmaaktheid wil voorstellen, nietwaar. Die prikkelbaarheid, die obstinatie moet u op de koop toe nemen.

Dat belangrijk is in deze dagen, ook in deze periode van tien dagen, die nu komt, wordt de mens in staat gesteld om zuivere beslissingen te nemen, om voor zichzelf te beslissen, wie en wat hij is, wie en wat hij wil. Als hij inderdaad er toe komt, dit naar waarheid te doen, vindt hij de groep, waartoe hij behoort. Hij kan de juiste harmonische instelling krijgen en vanuit die juiste harmonische instelling past hij binnen deze tijd.

Nu ja, en waar zullen we ons dan druk over maken. 50 megaton of 100 megaton, wat maakt het uit? Het is onbelangrijk. Wanneer wij de juiste harmonie vinden, dan weten we zeker, dat we de juiste wereld, de juiste bewustwording, de juiste hulp, leiding, kracht, de juiste vermogens krijgen en vooral voor ons, het is niet allemaal gratis, de middelen om te verwerven wat we nodig hebben om verder te gaan. Als we dat nu bezitten, laten we ons dan over de rest geen zorgen maken, laten we gebruik maken van de mogelijkheden, die deze tijd biedt om elk voor zich, elk in zijn stadium van bewustzijn en bewustwording, in zijn fase van leven een stap hoger te komen, dat weerspiegelt zich in de geest, maakt het voor ons prettiger en makkelijker, maakt het voor u prettiger en makkelijker en voorkomt dat u zodadelijk helemaal alleen en geïsoleerd staat in een wereld, die u vreemd is.

Wat een hoop woorden. In ieder geval u bent er nu vanaf en ik kan me er eens op gaan voorbereiden om het de volgende keer samenhangender en mooier en begrijpelijker te zeggen dan vandaag. Niet dat ik zeg, dat ik het slecht heb gedaan hoor, dat moet u beoordelen, maar de hoofdzaak is, dat u voor uzelf denkt: "Daar zit wat in" en u kunt er gebruik van maken, dan heb ik zo'n flauw vermoeden dat het u niet alleen voor die komende 10 dagen even de juiste weg wijst, maar dat het u ook helpt om u in deze tijd te oriënteren en nu ga ik heus plaats maken voor de volgende spreker. Mijn excuses nogmaals als het hier of daar niet volledig mooi was. Ik voor mij, ik heb gezellig met u zitten praten en ik vind, dat u erg gezellig geluisterd hebt. Prettige Zondag.

o-o-o-o-o

Goede morgen, vrienden,

Ja, dat was dan een waterval over de werkingen in een luchtteken. Ik wou graag een andere kant van het onderwerp aansnijden. Nu weet ik wel, dat er ontzettend veel is gesproken al over liefde en over naastenliefde en al wat er bij hoort, maar in deze dagen is dat toch ook wel een zeer belangrijk punt.

U zult zich wel eens afvragen, waarom wordt dat altijd zo abstract behandeld? Omdat de mensen vaak verkeerde conclusies trekken natuurlijk. Maar we zijn nu met een groepje onder elkaar, laten we proberen om eens dat idee naastenliefde, zoals dat in de nieuwe tijd dus tot uiting moet komen, uit de doeken te doen.

U zult wel begrijpen, dat de wereld, zoals ze nu bestaat, tekort schiet, zeker wat naastenliefde betreft. Men heeft van naastenliefde iets halfzachts gemaakt wat men gebruikt, wanneer het eigenbelang niet tot hardere maatstaven en maatregelen noopt. Maar naastenliefde, in zijn werkelijk wezen, is harder en gelijktijdig buigzamer dan een Damascener kling.

Juiste naastenliefde gaat uit van de vraag: "Wat is voor mijn naaste goed?" Het vraagt zich dus niet af: "Wat is voor mij plezierig?" Naastenliefde in zijn ware vorm mag dus nimmer een eis zijn, die men aan anderen stelt. Nee, het is een recht, dat men aan anderen verleent, het recht om met volkomen rechtvaardiging een beroep te doen op het totaal van je wezen.

In de tijd, van Aquarius, die pas langzaam aan het ontstaan is, zal naastenliefde eenvoudig betekenen, dat elke mens en elke geest, elk bewust levend wezen, rechten op je heeft. Die rechten worden ontleend aan het feit, dat je leeft, dat je het leven prettig vindt, dat je in dat leven God erkent en aanvaardt.

Het klinkt allemaal mooi, maar het is nog steeds abstract. Wanneer de naastenliefde vergt, dat u het laagste doet, wat voorstelbaar is, dat u zich geestelijk en stoffelijk prostitueert a.h.w., en het blijkt, dat daardoor een ander gered kan worden, dan wordt dat een plicht. Dat is niet zo leuk, want waar blijven we nu plotseling met al onze moraliteit? met onze zeden, onze maatschappelijke wetten? Geen rechten meer, alleen plichten en daarbij geen enkele maatstaf, die aan de hand van godsdiensten op kerkelijke of op stoffelijke wetten gehanteerd kan worden.

Wanneer ik een mens die krankzinnig is, kan genezen door die mens in staat te stellen mij te brutaliseren en te mishandelen en zeker weet daar, ook maar een mogelijkheid tot genezing is, vergt de naastenliefde dat ik dat toelaat. Wanneer een volk denkt, dat het alleen kan leven wanneer het mij volgens zijn wetten regeert en dit de enige weg is en de fouten, die daarin bestaan op te lossen, ben ik verplicht krachtens die naastenliefde dat volk; die mogelijkheid te geven.

Wanneer iemand een behoefte heeft aan bezit en die alleen kan voldoen door bij mij te stelen, mij op te lichten, dan ben ik door die naastenliefde verplicht om dit te aanvaarden. Zo lang er goed schuilt in de eis die men stelt, voor degene die de eis stelt of anderen, moet ik eraan tegemoet komen. Dat is niet zo gemakkelijk, vrienden, en er is zeker niet meer dat half zachte naastenliefde uitroep, dat je gebruikt om een collecteschaal vol te krijgen. Dat is een directe en persoonlijke aansprakelijkheid. Dat is de harde regel: "Niet ik, maar gij zijt belangrijk."

Toch zullen we daarheen moeten groeien. We kunnen dat natuurlijk proberen te rechtvaardigen vanuit een ingenieus of ethisch standpunt, maar er is niets dat houvast biedt hierin. Er is geen enkel criterium buiten de vraag: "Is dit goed" en dan nog niet eens voer mij, naar volgens mijn beste weten voor een ander. Dat wil zeggen dat je geen enkele wet kunt stellen en een godsdienst stelt wetten. Dan is een godsdienst niet aanvaardbaar. Dat is een logische consequentie.

In de oude en eerste Christengemeenschappen hadden ze de gewoonte om elkaar aan te spreken met broeder en zuster. Daar ging men uit van het standpunt: "Allen zijn gelijk. Je bezit geef je aan de gemeenschap en je leeft in en uit die gemeenschap, want wij moeten elkander liefhebben." Daar hebben ze tegenwoordig een soort karikatuur van gemaakt,

Een eerste Christengemeenschap in Jeruzalem met zijn mislukkingen, wordt in de betogen van de hedendaagse predikers een soort coöperatieve die door gebrek aan samenwerking uiteenviel. Maar wat is broeder en zuster voor een term in de oude betekenis? het was zo, dat wanneer een vrouw een man broeder noemde, zij hen volledig aanvaardde zonder enig voorbehoud en dat men zuster zei tot elke vrouw, als man, die men zijn bescherming gaf, dat omvatte de echtgenote of een reeks van beschermelingen. Zuster betekende, dat zij volledige rechten hadden en broeder betekende dat ook.

Daardoor was die eerste Christengemeenschap een voorafschaduw van hetgeen uit de naastenliefde geboren moet worden, wil er ooit een duizendjarig rijk zijn, dat langer bestaat dan een jaar of dertig. Broeder en zuster worden in deze zin zijn de term en van de toekomst. Niet meer het spel dus waarbij zinnelijkheid of lusten een hoofdrol spelen, begrijp me goed, het wordt gauw misverstaan, maar een elkander zonder beperkingen aanvaarden, onverschillig wat dat inhoudt.

Met alle goed en alle kwaad en dan wordt die naastenliefde dus uitgedrukt in de term: "Alle mensen zijn broeders en zusters." Een man, die broeder zei tegen een ander, gaf deze niet alleen de mederechten op zijn bezittingen, hij gaf hem het recht op zijn bescherming en zelfs op zijn leven. Iemand broeder noemen, dat betekende a.h.w. de oude wetten van gastrecht, waarbij dus de gastheer met zijn leven voor het gemak zelfs en niet alleen voor de veiligheid van de gasten instaat en het beste geeft, breidt men uit voor het hele leven. De broeders verdedigen elkander overal en te allen tijde, Voor hen is er geen verschil in bezit en geen verschil in stand of recht. Zij zijn elk de volledige weergave in wezen, rechten en machten van de ander.

Zo gold dat in de oudheid, totdat de politiek er tussen kwam. Toen zeiden ze het nog wel, maar ze meenden het niet meer. Zuster, betekent ook precies hetzelfde. Wanneer een vrouw, wat wel eens is voorgekomen b.v. tegen een gevluchte slavin "zuster" zei, dan betekende dit, dat deze gevluchte slavin desnoods dus recht had op het gebruik van al wat deze vrouw toekwam, haar sieraden, haar kleding, haar gezag t.o.v. anderen, deelde zij volledig en - als het bij wijze van spreken zo uitkwam - desnoods ook de echtgenoot, want er was niets wat zij niet gemeen hadden.

Nu moet u niet denken, dat zo'n slavin daar misbruik van zou maken, want ook zij was zuster. Begrepen? Maar zo'n volledige eenheid, zonder voorbehoud, ach, die komt tegenwoordig misschien nog ergens bij primitieve volkeren voor, tussen enkele mensen. Zij moet echter worden de maatstaf waarnaar de mensheid van de nieuwe tijd leeft en daarom zou ik in mijn toelichting willen zeggen: De naastenliefde, die de toekomst levensvatbaar maakt en maken

moet, kan niet gebaseerd zijn op uw huidige opvattingen, uw huidige maatschappij, zij eist u volledig en zonder voorbehoud op. Deze naastenliefde houdt geen rekening met uw gemak, uw welbehagen, uw begeerten, dat doen anderen, die u als naaste liefhebben. Het principe van de werkelijke naastenliefde in de nieuwe tijd wordt: Een ieder draagt met heel zijn wezen zorg voor anderen en wat zijn eigen wezen betreft, geniet hij de zorgen van anderen.

Deze vreemde verhouding, voor onze huidige maatstaven, is de oplossing van veel problemen die op het ogenblik bestaan. Zij wordt bevorderd, ja, op den duur afgedwongen, want het egoïsme en het egocentrisch denken van de mens, wordt op den duur een gevaar dat hen vernietigt. Reeds nu geven staten een deel van hun veelgeprezen en begeerde en zorgvuldig behoevende soevereiniteit prijs om te kunnen leven. Reeds nu geeft de mens veel van zijn rechten en mogelijkheden prijs om te kunnen leven. Op den duur zal de mens zijn zelfzucht prijs moeten geven om te kunnen leven en te kunnen stijgen tot een nieuw peil van bewustzijn, waarin uit de naastenliefde de ervaring van de goddelijke liefde geboren wordt.

Nu en daar laat ik het bij vandaag. Ik hoop, dat u er eens over nadenkt en dat u er de conclusie uittrekt dat de nieuwe tijd geen vrijbrief is om te doen wat je wilt, maar betekent de noodzaak oma te vervullen wat de werkelijke behoefte van anderen is naar je beste weten en kunnen, zonder daarbij aan jezelf ook maar te denken. Dan wens ik u ook allemaal een prettige Zondag en dan geven we meteen het woord maar weer aan de laatste spreker voor vandaag.

0-0-0-0-0

Goeden morgen vrienden.

Al het voorgaande is gelegen in de richting van de praktijk en de praktische behoefte. Aan mij is de eer gelaten om voor u deze bijeenkomst te sluiten, en gij moogt daarvoor natuurlijk zelf een onderwerp stellen, maar is het niet goed, dat de mens soms zijn associaties met de werkelijkheid een ogenblik vergeet om te genieten van de juwelen fonkeling van het Al, dat evenzeer ligt in de luchten en de wolken, in de bomen die kaal worden, als in de bloesems en de bloemen van de lente?

In het leven openbaart zich de volheid van het schone, de volheid van het goddelijke weerkaatst in het kleine, dat niet volmaakt is doch in de mens een beeld van volmaaktheid kan wekken. Laat ons in de nuchterheid van de praktijk niet geheel de schoonheid van het leven vergeten en niet geheel de droom van volmaaktheid, van licht en van werkelijkheid, die een voor gevoel is in ons van onze glorieuze eindbestemming. Wanneer u zelf een onderwerp wilt stellen, zou het mij een eer zijn om mijn onvolkomen krachten daaraan te wijden.

Het geheel

Een geheel is samengesteld uit vele delen. Ziet de bloem wanneer zij ligt, openbloeiende lotus, gedragen door de spiegeling van maan en blad in de vijver, is zij een geheel.

En toch is zij opgebouwd uit blad en blad, uit meeldraad en al wat daartoe behoort. Zij is gebouwd uit kransen van glansen en lichten en uit de aderen, waarin het water pulst geladen als sappen. Haar gloed, haar soms rose bies, zij allen zijn van het geheel.

Wie het geheel beschouwt, denkt niet aan de delen. Als je het ontleden maakt tot zin van je bestaan, zo zie je steeds de onvolmaaktheid, de waan van de delen is het onvolmaakte, maar het geheel is het beschouwen van alles zoals het samen hoort, zoals het samen werkt en samen leeft. Misschien wel dat ik in mijn visie u te dichterbij ben, maar toch wil ik trachten om met een enkel woord te verklanken wat mij het geheel is. Uit stof zijn rotsen opgerezen. Uit rotsen werkt het gele zand, het strand dat wordt omgrensd door oceanen zo machtig sterk en groot, beheersend leven, brengend dood. En toch uit waterdruppels opgebouwd.

Wanneer mijn ziel het Al beschouwt, wil ik het kleine gaan vergeten. Ik wil van scheiding en van grens en van een verschil niet weten. Ik wil slechts zien de ene nacht, de ene schoonheid, voortgebracht uit vele. Ik wil geen wereld zien met vele goden. Ik wil niet erkennen tegenstellingen en noden wanneer zij bestaan; zij tezamen vormen het geheel, zijn deel van schoonheid, macht, volmaaktheid, kracht.

Wanneer ik hen afzonderlijk beschouw, afzonderlijk op hen mijn denken bouw, mij ligt de wereld open als een helm, vuil en verscheurend, waarin mijn wezen kraakt over het rad van

Orde der Verdraagzamen

het leven, verweven met de spaken, vraagt aan een eind te komen van het streven, te wraken het bestaan, onder te gaan liever dan voort te leven in waan.

Maar zie ik het geheel, zie ik de zin van mijn bestaan tesaam met alle anderen, zie ik hoe de schaduw van mijn lijden de schoonheid wordt, de bloes op s'hemels bloei, hoe kan ik dan nog lijden? Ik, die de schoonheid room van het geheel een deel.

Als deel ken ik geheel en wil geheel ervaren al wat bestaat, omdat slechts het geheel mij het eigen wezen kennen laat en weten.

Dit was zin van het zijn.

Voor mij is de zin van het zijn niet gelegen in de tegenstelling en de beperking. Deze zijn de middelen tot bewustwording. Maar de eenheid is voor mij de uitdrukking daarvan. Dit te bereiken, zo tracht ik steeds het geheel te zien, de delen te vergeten, opdat een weten omtrent de kosmos en mijzelve mij bevrijden moge van een laatste mijn Schepper.

Dit, vrienden, is mijn zienswijze, onvolmaakt geuit. Iets wat ik u niet kan zeggen als waarheid, maar iets wat voor mij waar is en daarom kostbaar boven alle dingen.

Het geheel van het zijn, in mijn wezen reeds vaag weerspiegeld, zodat mijn ziel de zin van het eigen zijn erkent en eigen plaats in het kosmisch zijn ervaart als goed. Ik hoop, dat u mij mijn zozeer op mijzelf gebaseerde beschouwing wilt vergeven en mij wilt toestaan om u verder een gezegende Zondag toe te wensen, waarin de schoonheid van het geheel tekorten der delen voor u moge vergoeden.